

et Misbrug af Fæstestebets Tiliggende, der efter Omstændighederne kan føre til Fæstets Forbrydelse, at Fæsteren hugger utilbørligt i Skoven. — Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) meente, at der skulde være en Uoverensstemmelse imellem min tidligere Henvisning til at lade Straffeloven følge med Retsbevidsthedens nuværende Standpunkt, og det, at jeg ikke har villet erkjende det Rigtige i at forandre Paragraphen om Skovtyveri af Hensyn til den almindelig stedfindende Opfattelse af det Tilbodelige i ved Sommerens Begyndelse at stjæle en Green eller Dvift af et Træ, troer jeg ogsaa, at dette hidrører fra en Misforstaaelse fra hans Side. Jeg bemærkede i mit tidligere Foredrag, at man kunde være ganske rolig for, at Bestemmelsen om Skovtyveri ikke vilde blive misbrugt paa den Maade, han bestrøgne, netop fordi man kan sige, at det er slaaet fuldstændig fast i den almindelige Retsbevidsthed, at det ikke kan betragtes som Tyveri, saaledes i Sommerens Tid at tage en enkelt Green eller Dvift af et Træ, og jeg henviste dernæst det ærede Medlem til, at der i Lovudkastet findes en særegen Paragraph, som netop fra Begrebet Tyveri undtager saadanne Handlinger, som i deres ydre Form maaffee kunne siges at have Tyveriets Særkende, men som dog ikke i deres Væsen kunne betragtes som Tyveri, fordi de ifølge den almindelige Opfattelse ingenlunde ville blive satte i Klasse dermed. Jeg henviste altsaa netop til den Retsbevidsthed, hvorpaa § 234, der omhandler de undtagne Tyverier, er bygget, og netop i Kraft af denne Bestemmelse kan man være ganske rolig for, at Ingen vil blive straffet som Tyv for Noget, som den almindelige Retsbevidsthed absolut stempler som ikke at være et Tyveri. Om altsaa ogsaa en privat Skoveier skulde, som det ærede Medlem sagde, forlange offentlig Paatale i Tilfælde, hvor en Person havde borttaget en Dvift, en Green eller Deslige, vilde en saadan Person dog ingenlunde blive straffet for Tyveri, thi det vilde ifølge Paragraphen om undtaget Tyveri være gienfjnligt, at han ikke vilde kunne straffes som Tyv. — Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) udtalte, at min Bemærkning til hans

Ændringsforslag til § 228, angaaende kvalificerede Tyverier, var fremgaaet af en særlig Omhu for Tyvene, der ikke var paa rette Sted, troer jeg, at han i den Henseende gjør mig Uret. Vi have her at forhandle en Straffelov, hvorved det er vor Opgave saavidt muligt at afveie Straffene i Forhold til Forbrydernes Storhed, og det, at den Ene er en Forbryder ligesaavel som den Anden, kan ikke afgive nogen Grund til at sætte Straffen ligesaa stor for den ene Forbryder som for den anden. Naar der altsaa er Tale om to Tyve, skulde de, fordi de ere Tyve, ikke straffes eens, men deres Straf bliver forskjellig, efter som Tyverierne ere større eller mindre; ere de derimod eens, skal den Ene ikke straffes strengere end den Anden. Det, jeg gjorde gjældende, var, at en for den paagjældende Forbryder ubekjendt Omstændighed efter det ærede Medlems Forslag vilde kunne føre til, at den ene af to Tyve blev straffet meget haardere end den anden, naaget Skylden maatte siges at være lige stor. Den almindelige Tyveristraf er Fængsel paa Band og Brød, der endog kan gaae ned til 5 Dage, hvorimod Straffen for kvalificeret Tyveri efter § 228 som Følge af det Ændringsforslag, der forleden Dag blev vedtaget, er mindst 8 Maaneders, og som Maximum 8 Aars Strafarbejde. Det ærede Medlem vil nu have, at den Tyv, som i et kongeligt Slot eller Palais stjæler Gjenstande, som tilhøre Kongen eller et Medlem af Kongehuset, skal straffes med Strafarbejde fra 8 Maaneder til 8 Aar, hvorimod Den, der i et kongeligt Slot eller Palais stjæler aldeles tilsvarende Gjenstande, som tilfældigviis ikke tilhøre Kongen eller noget Medlem af Kongehuset, men en privat Mand, efter Lovudkastet — som det ærede Medlem altsaa forsaavidt tiltræder — vil blive straffet med Fængsel paa Band og Brød eller i det Høieste med 2 Aars Forbedringshuusarbejde. Det forekommer mig at være gienfjnligt, at man her kommer ind paa en Vilkaarlighed, der maa siges at være uretfærdig. Der er den Forskiel imellem det ærede Medlems Forslag og det nu Bestaaende, at hiint lægger hele Vægten paa, hvem de stjaalne Gjenstande tilhøre, hvilket ikke er Tilfældet i den ældre Lovgivning. Mig forekommer det,